

Независимъ в стѣнкѣ

Редактори: Б. Станчевъ и Ив. Димитровъ

Абонаментъ: За година—70 л.; за 6 м-ца—40 л.; чужбина—140 л. Обявления: на 1 стр.—3 лв. кв. см.; на 2 стр.—2 лв. на кв. сантиметръ. Адресъ: „Черноморска Камбана“ ул. Витоша, 12 — Варна

Зуболекарски кабинетъ на Иванъ Доревски, приема пациенти въ опредѣлени часове. Зботехническа лаборатория. Техническата работа се извършва въ най-скоро време. Кабинета и лабораторията—ул. Русенска, срещу театъра. Ив. Димитровъ.

Клетниците

Не за клетниците, които ни рисуватъ въ своя романъ великия французски писателъ Викторъ Хюго се касае въпроса; не за клетниците, каквито съществуватъ въ всички почти държави, е думата ни — не, но за онези клетници — селяни, съставляващи 85% отъ населението у насъ, на които живота представлява една верига отъ нещастия сградания, не посиленъ трудъ, липса на социални грижи и хигиена въ селищата имъ — изобщи всичко това, което става причина да настъпва преждевременно смъртта за населението въ село.

Щомъ като е така, не е ли възмутително, дори и пресъждно, когато виждаме днесъ шепя спекуланти отъ алчностъ за богатства да обезценяватъ произведенията на селянитъ и съ това ставатъ причина да не могатъ да си задоволяватъ нуждите отъ първа необходимостъ; поставатъ ги въ невъзможностъ да направатъ каквито и да бию подобренія въ своитъ стопанства, за да станатъ по производителни и като обезценяватъ техни трудъ, ставатъ причина да не могатъ да изплатятъ данците си къмъ държавата, окръжнитъ постоянни комисии, общинитъ и задълженията си къмъ частнитъ лица

Освенъ това, ограбването и обезценяването труда на селянитъ има и други лоши последици, на които ние сме свидетели сега: произходи телитъ продадохъ житото си на спекулантитъ по 3—4 лв. кгр., а днесъ кулуватъ за гледувания добитъкътъ отъ тѣхъ въ Берковско, Врачанско, Кулско и въ другитъ околии, гдето липсва фуражъ, по 6—7 лв. кгр. трици.

На тая пагубна и срамна спекула властятъ трѣбва да тури край, за да се облекчи положението на нещастнитъ селяни и се осигури нормалното развитие на стопанския животъ въ страната.

Тая похвална инициатива, и вижъ ти, въ едно кратко време, всичко замръло — доса ще престане да се посещава и ние ще бждемъ единъ день изненадани съ звриването му, както преди няколко дни — съ неговото възобновяване. Нека никому не се види странно, че ние мислимъ така: — познаваме се, българи сме отъ Варна, въ културенъ градъ живѣемъ, но нравитъ ни сж много примитивни.

Гръцки искания.

Въ България живѣятъ, български поданици сж и богатата на нашето отечество използватъ едно незначително число грци, населяващи най-вече протежията на Черно морския брѣгъ, но винаги сж върни на Елада и дълбоко проникнати отъ шовинизма на древнитъ династии, които ги застава да мислятъ, че Балканитъ, Европа, па даже и цѣль свѣтъ принадлежатъ на Гърция. Щомъ като тѣ живѣятъ съ тая мисль, за насъ съвсемъ не е странно, че хора отъ сжщото потекло — грцкитъ журналисти, които презъ миналото лѣто посетиха гр. Варна, сж поздравили своитъ колеги въ Атина въ присѣтстването на българския ветеринаренъ лѣкаръ В., като сж изразили отявлено радостта си,

ПОЛОЖЕНИЕТО

У насъ

Въпроса за заема вълнува всички наши политически срѣди. Всички намиратъ, даже и нѣкои въ срѣдата на демократическия сговоръ, че условията за сключване на заема сж много тежки за България и неприемливи по отношение преобръщане Народната Банка въ частна акционерна, защото въ такъвъ случай тя не ще бжде въ услуга на народа и държавата, а на частни акционери, по решенията на които винаги ще трѣбва да се произнесе чуждата контрола.

При това положение, цѣлата опозиция, а както се учимъ и нѣкои депутати отъ сговора, нѣма да гласуватъ за сключване заемъ при такива тежки условия.

Ние предполагаеме, че това ще окаже известно влияние и върху предстоящата реконструкция на кабинета, която на нѣколко дѣти вече се отлага.

Близкото бждеще ще покаже, какъ ще се разреши този въпросъ, който опозицията иска да се разреши въ смисль — да се образува единъ широко коалиционенъ кабинетъ, а нѣкои непредвидливи и жадни за властъ партизани, отъ политиката на които народа е отаратенъ и сж достатъчно изложени въ чужбина, искатъ да върнатъ България къмъ едно минало и пагубно управление. Нека имъ кажемъ, че това нѣма да бжде, и че тѣ живѣятъ съ иллюзии и постояненъ страхъ отъ умерената демокрация, затова винаги грѣшатъ и се лѣжатъ, когато се проявяватъ въ политическия животъ на страната ни.

Изъ чужбина

Въ Гърция постоянно управляващитъ срѣди живѣятъ подъ страхъ на разни конспирации, които пречатъ на правителствъ тѣ въ неговата вътрешна и външна политика. Така ще бжде въ тая страна, на която армията е опартизанена и разни неотговорни фактори конспириратъ противъ нейния републикански режимъ.

Въ Ромѣния борбата противъ реакционната политика на кабинета Братияно продължава. Националь, цараниститъ (земледѣлския съюзъ) енергично се борятъ заедно съ другитъ опозиционни партии противъ лошата вътрешна и външна политика на правителството. Може би не следъ дълго време, тѣ както се развиватъ събитията въ тая страна, ще има министерска криза. Надолви отъ това лошо положение управляващитъ срѣди въ Ромѣния, както и орждията имъ въ сѣра и нова Добруджа, напоследък сж увеличили преследванията противъ всички българи, като сж забранили и получаванieto на българскитъ вестници въ Ромѣния. До кога ромѣнскитъ власти ще си служатъ съ тѣзи нечовѣшки средства за денационализиране на българския елементъ въ Добруджа? Не разбраха ли тѣ, че никой добруджанецъ нѣма да се откаже да се нарича българинъ?

„МИКАДО“

— единствената бѣснарица въ София, находяща се на ул. „Екзархъ Йосифъ“ № 37, срещу малката баня, гдето може да бжде, задоволенъ естетическия ви вкусъ и се стрижите и бриснете при образцова чистота.

че тѣзи поздравления отпратъ отъ единъ градъ населенъ отъ „чисто грцко“ население.

Понеже споредъ тѣхъ гр. Варна е грцки, монастира „Св. Константинъ“ не може да принадлежи на други, освенъ на грццитъ! Ето защо, грцката община въ Варна е поискала отъ грцко българската емиграционна подкомисия въ България въз основа на правилника за взаимното и доброволно изселване на грцкитъ и български малцинства между другото да бжде ликвидирани и имота на окръжна стопанството при монастиря „Св. Константинъ“.

Че искането на грцката община е неоснователно, се вижда най-добре отъ решение № 225 отъ 13 августъ на Русенския апелативенъ съдъ, по силата на което Варненския окръженъ съветъ притежава тая имотъ.

Освенъ това, грццитъ претендиратъ и за Бачковския монастиръ, Станимъшко, който преди десетъ вѣка е билъ построенъ отъ грузинска Григори Покурянъ, а въ последствие става притежание на българитъ.

Вземайки въ предъ видъ тоя исторически фактъ, както и решенията на Русенския апел. съдъ по отношение на монастиря „Св. Константинъ“, спорндъ както съобщението давна нашия печатъ грцко българската подкомисия ще отнесе за разрешение въпроса за искане българскитъ монастири отъ грццитъ въ Обществото на народитъ.

На онези, които ще се занимаватъ въ бждеще съ тоя въпросъ, дължимъ да напомнимъ думитъ на Вергили: „Timeo Danaos — et dona ferentes“ (Азъ не вѣзвамъ на грццитъ — дори когато пренасятъ дарове на боговетъ си).

Днесъ мнението на Вергили по отношение на грццитъ се сподѣля не само отъ насъ, но и отъ цѣль свѣтъ.

Некаго има въ предъ видъ и Обществото на народитъ, когато се произнася по въпроса за българскитъ монастири И. Д.

Семейството на поета Цанко Бакаловъ Церковски

Цанко Б. Церковски, когато още приживѣвъ нашата критика посочи като даровитъ поетъ на българското село; той, който като учителъ усърдно учи селскитъ деца на хубавото, доброто и възвишеното въ живота; той, който като общественикъ неуморно буди години съзнанието на останалия народъ; той, който безшумно и ревностно изпълнява своитъ служебни обязанности като министръ на железницитъ и народната пресъта — на тоя талантливъ поетъ и безукоризненъ служител на народа и държавата днесъ семейството му живѣе въ тавански стаи на ул. „Врабча“ № 1 — София, при най-мизерна обстановка и лишено отъ необходимото въ живота.

Каква жестока съдба!... Следъ толкова заслуги, които има покойника като поетъ, общественикъ, учителъ, министръ, той умръ — това не е тайна за никого — въ непонесима мизерия, която остави като наследство на нещастното си семейство.

И никой днесъ, никой не си спомва, уви! за тоя високо-благороденъ синъ на българското село. Никой не си спомва сжщо и за неговото семейство, което днесъ бедствува, на то всички нещастници останали безъ материални средства въ живота и се изражда въ едно нехигиенно жилище, гдето, до колкото ни се просгиратъ сведенията пакъ го безпокоятъ щастливи безъ на родни заслуги...

Това е наградата у насъ за всички, които, като Цанко Б. Церковски, сж имали нещастieto да бждатъ общественици, писатели, журналисти

НАШИ ПРАВИ

Аркадий

Домъ на изкуствата и печата.

Ура-а!.. отлично!.. великолепно!.. радваме се!.. Домътъ на изкуствата и печата е възобновенъ въ Варна, макаръ и не въ присѣтстването на всички писатели, журналисти, артисти, художници, скулптори и др. хора на изкуството. И впрочемъ настоятелство било избрано, споредъ както съобща местния печатъ, което ще трѣбва да се погрижи за възобновяване на самия домъ.

И кой може да отрече, че тукъ нѣма интеллигентни хора, които желаятъ да направятъ нѣщо хубаво за града? Имаме и много даже има: писатели, артисти, художници и особено много журналисти ни е далъ Богъ, не знаемъ защо, всичко което се предприеме не за дълго отива, както бѣше случая въ миналото съ дома на изкуствата и печата. Дали и сега не ще бжде сжщо такава участъта му? Ако се върви по стария пътъ — да се ангажиратъ съ възобновяване дома на изкуствата и печата хора, които сж чужди на изкуството и печата, сигурно историята ще се поатори — ще седиге, както винаги, малко шумъ около